

El Ripollès recupera la xifra de treballadors pre-pandèmia

Aquest increment s'ha vist reflectit sobretot en els treballadors majors de 45 anys i en el sector serveis

L'aparcament de Vallter 2000, ple de gom a gom | ACN

La crisi sanitària del coronavirus va arribar de la mà d'una crisi econòmica, a causa de l'impacte de les restriccions en molts establiments i el fre al turisme. Els ERTO van evitar molts acomiadaments, però més de 100.000 llocs de treball es van destruir a Catalunya entre el desembre de 2019 i el primer mes en estat d'alarma, el març del 2020. Des de llavors, el nombre d'afiliats a la Seguretat Social ha tornat a créixer lentament fins que aquest maig, per primer cop, s'ha assolit de nou la xifra pre-pandèmia a nivell català.

Aquesta recuperació, però, no ha arribat a tot arreu per igual, ja

que vuit comarques tenen encara ara menys persones treballant, així com 257 municipis, entre els quals Barcelona. La recuperació, a més, afecta de forma diferent a diversos col·lectius, fins al punt que les dones o els menors de 45 anys encara treballen menys que abans, així com el nombre global dels que ho fan de forma assalariada encara és inferior i molts han hagut de passar a fer-ho per compte propi per buscar ingressos.

No és el cas del Ripollès, on s'han superat les xifres laborals de finals de 2019 (+0,2). Aquest increment s'ha vist reflectit sobretot en els treballadors majors de 45 anys i en el sector serveis (0,5)

Pel que fa a les principals localitats de la comarca, la millor xifra la presenta Camprodon, amb un augment significatiu (+4,1). També creix Sant Joan de les Abadesses (+0,2%), però encara no s'han recuperat Campdevàno(-1,9), Ripoll(-0,6) i Ribes de Freser (-0,3).

Continuant amb el conjunt del país, fins a 19 municipis tenen ara, com a mínim, un 10% menys d'afiliats a la seguretat social que el desembre de 2019, per bé que la majoria són pobles petits on petites variacions absolutes comporten grans canvis percentuals. Les úniques excepcions serien Vielha i Naut Aran, amb 621 i 231 treballadors menys, respectivament, els quals equivalen a caigudes del 21,4% i el 22,8%. En termes absoluts, però, perden més d'un miler d'afiliats Barcelona (-18.948), l'Hospitalet de Llobregat (-4.179), Badalona (-1.646) i Santa Coloma de Gramenet (-1.080), i s'hi acosten Sant Boi de Llobregat (-960) i Cornellà de Llobregat (-955).

Nota sobre el mapa: Clicant al requadre inferior dret, s'amaga la llegenda. Picant sobre cada municipi, es desplega el seu nom i tota la informació sobre l'evolució relativa del nombre d'afiliats a la seguretat social, entre finals del 2019 i maig del 2021, a nivell global, en homes i en dones, per grups d'edat, en treballadors per compte aliè i propi, i per sectors econòmics. També es pot desplaçar o fer més o menys gran el zoom de la imatge per facilitar la selecció d'un municipi.

L'entorn metropolità de Barcelona és una de les àrees on més municipis tenen ara menys afiliats a la seguretat social que abans de la pandèmia. Cal tenir en compte que la referència per a la localització és la residència del treballador i no la seu de l'empresa, cosa que no implica necessàriament que el municipi perdi llocs de treball,

sinó que menys veïns que hi viuen tenen feina -la qual podria ser a un altre municipi-. Igualment, la sortida de residents de Barcelona i el seu entorn a altres zones del país [https://www.naciodigital.cat/noticia/219027/neorurals-covid-pobles-catalans-guanyen-19000-habitants-ciutats-2020] pot explicar part d'aquest descens dels habitants empleats, per bé que, en el cas de la capital catalana, la caiguda anunciada del padró (-13.094) és menor que el de barcelonins treballant (-18.948).

En tot cas, els més de 250 municipis -de 947- que perden veïns donats d'alta a la seguretat social estan dispersos arreu del país, tal com es pot comprovar en el mapa municipal anterior. Si es fa l'anàlisi a nivell comarcal, però, els resultats estan més agrupats, especialment pel que fa als que tenen ara menys treballadors. En coherència amb allò esmentat de l'entorn de Barcelona, encara no han assolit les xifres laborals de finals del 2019 el Barcelonès (-2,7%), el Baix Llobregat(-1%) i el Vallès Occidental, per bé que, en aquest cas, la xifra quasi s'ha assolit, amb la pèrdua de només 28 treballadors encara.

També en tenen menys ara les tres comarques de muntanya del nord-oest, i molt especialment l'Aran, amb un descens del 18,8%, tot i que també retrocedeixen l'Alta Ribagorça (-4,8%) i força menys el Pallars Sobirà (-0,6%). Més dispersos ja, es troben encara en números vermells igualment la Terra Alta (-2,4%) i molt lleugerament les Garrigues (-0,1%). Per contra, la comarca que guanya més veïns en alta a la seguretat social és el Baix Empordà (+8,9%), quasi duplicant el Baix Penedès (+4,6%), en segon lloc, per davant de l'Alt Empordà(+4,3%) i la Selva, el Tarragonès i el Moianès (+4,1%, totes tres).

En tot cas, aquestes dades no reflecteixen tot l'impacte de la pandèmia, ja que no es disposa de xifres del febrer del 2020, últim mes abans de les primeres restriccions del coronavirus, sinó que la referència és el desembre del 2019, ja que, fins al maig de l'any passat, les actualitzacions només eren trimestrals i llavors van passar a ser mensuals. I en els anys anteriors, Catalunya creava normalment entre 30.000 i 40.000 llocs de treball en el primer trimestre de l'any. Tenint en compte això, segurament encara no es troba al nivell en què s'hauria situat el març del 2020 sense coronavirus, ja que ara hi ha tot just només 8.607 afiliats a la seguretat social més que a finals de 2019.

Dones i joves, entre els més perjudicats

Aquesta estadística comptabilitza igualment aquelles persones que, malgrat no perdre la feina, es trobaven en ERTO, motiu pel qual no feien la feina per la qual estaven contractats o la feien parcialment. Així i tot, les dades a nivell català evidencien que l'atur ha impactat més als col·lectius més precaris. Així, ara hi ha un 0,7% més d'homes treballant, però encara un 0,2% menys de dones i, pel que fa a l'edat, la feina per als menors de 45 anys ha caigut més d'un 3%, mentre que, per als grups d'edat superiors -normalment més estables-, el nombre d'afiliacions ha crescut.

El cas de la nacionalitat és de les poques excepcions a això, ja que ara n'hi ha més de treballant amb nacionalitat estrangera i un 0,2% menys amb l'espanyola. Molts catalans s'haurien hagut també d'ocupar a si mateixos -sobretot fent-se autònoms- per buscar alguns ingressos, ja que les afiliacions per compte propi han crescut un 1,3% i les que són per compte aliè encara són un 0,2% inferiors als nivells pre-pandèmia. A nivell de sectors, haurien guanyat treballadors l'agricultura i la construcció, mentre que la indústria i els serveis no s'han recuperat del tot. Els contractes temporals i els de temps parcial s'han reduït també molt, ja que van ser els primers que es van destruir amb la pandèmia.

Una altra manera d'analitzar l'impacte en cadascun d'aquests col·lectius és observant a quantes comarques ha augmentat cadascun d'ells el nombre d'afiliats. Així, mentre que 41 de les 42 comarques tenen ara més

treballadors de 55 i més anys, només 7 han recuperat el nivell d'afiliats prepandèmia pel grup de 30 a 44 anys. Igualment, fins a 19 comarques tenen ara menys treballadors en el sector industrial i, en canvi, tan sols 3 no n'han sumat més en la construcció dels que hi havia a finals del 2019.

En les següents taules, es poden consultar totes les dades per municipis i comarques, pel que fa al nombre de persones afiliades a la seguretat social de cadascun d'aquests col·lectius tant el desembre de 2019 com el maig de 2021, així com l'evolució absoluta i percentual en aquest període. Es poden buscar localitats concretes al cercador de cada taula, així com reordenar cada columna de forma interactiva per observar quin municipi o comarca creix o cau menys en cada categoria.

Font del document:

<https://www.naciodigital.cat/elripolles/noticia/34424/economia/ripolles-recupera-xifra-treballadors-prepandemia-mapes>